

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЦЕНТР НАУКОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АІПВ В ТЕРНОПІЛЬСЬКІЙ ОБЛАСТІ
ТЕРНОПІЛЬСЬКА ДЕРЖАВНА СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКА ДОСЛІДНА СТАНЦІЯ
ІНСТИТУТ КОРМІВ ТА СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ПОДІЛЛЯ
ПОДІЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ТЕРНОПІЛЬСЬКИЙ ІНСТИТУТ СОЦІАЛЬНИХ І ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ
БІЛОРУСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
КАЗАХСЬКИЙ АГРОТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. С. СЕЙФУЛЛІНА

ІНТЕГРАЦІЙНА СИСТЕМА ОСВІТИ, НАУКИ І ВИРОБНИЦТВА В СУЧАСНОМУ ІНФОРМАЦІЙНОМУ ПРОСТОРИ

*Матеріали
Міжнародної науково-практичної
Інтернет-конференції*

**29-30 квітня 2014 року
Україна, м. Тернопіль**

ІННОВАЦІЙНА ІНФРАСТРУКТУРА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ

На початку XXI століття найважливішим завданням державної політики України стає формування інституціональних механізмів та інфраструктур інноваційної моделі економіки на національному, регіональному та локальному рівнях [2].

Першочерговим завданням формування регіону з інноваційним розвитком є створення адекватної можливостям і потребам території інноваційної інфраструктури, що володіє ринковою конкурентоздатністю та можливостями подальшого саморозвитку [1].

В Україні інноваційна інфраструктура є нерозвинутою і не охоплює усі ланки інноваційного процесу (освіту і науку – техніку і технології – виробництво та споживання). Сформовано лише окремі елементи інноваційної інфраструктури – зареєстровано лише 8 технопарків, розпочали діяльність кілька регіональних інноваційних центрів та бізнес-інкубаторів. З них, лише технологічні парки реалізують інноваційні проекти за стратегічними пріоритетними напрямками інноваційної діяльності і користуються фінансовою підтримкою держави.

Практично відсутньою є в інноваційному середовищі діяльність венчурних фондів та центрів трансферу технологій. Не знаходять належної підтримки діяльність винахідників, раціоналізаторів, науковців, що мають завершені науково-технічні розробки. Недостатньо реалізується освітній та науковий потенціал, насамперед вищих навчальних закладів, у сфері інформаційно-комунікаційних технологій тощо.

Формування інноваційної інфраструктури повинне базуватись на таких принципах: адекватність інфраструктури рівню розвитку регіону; відповідність реальним потребам; раціональне територіальне розміщення; функціональна

концентрація на гострих проблемах інноваційної діяльності; доступність послуг для підприємців (територіальна, інформаційна, вартісна); залучення державних і недержавних ресурсів.

Недоліками формування та розвитку сучасної інноваційної інфраструктури регіонів є: безсистемність та непослідовність у формуванні та розвитку регіональної інноваційної інфраструктури; недостатня нормативно-правова урегульованість питань розвитку інноваційної інфраструктури регіонів; відсутність державної і регіональної підтримки створення та розвитку інституцій інноваційної інфраструктури; низький рівень фінансування елементів інноваційної інфраструктури регіону; відсутність постійно доступної систематизованої інформації про завершення розробки новітніх технологій у регіонах держави.

Тому на регіональному рівні для створення і розвитку місцевих інноваційних інститутів необхідна активна участь у цьому процесі регіональних органів влади. Діяльність регіональних органів влади з розвитку інноваційної інфраструктури повинна здійснюватися у напрямку побудови інституційних засад становлення інноваційного потенціалу в регіоні [1].

Література

1. Державне регулювання інноваційної інфраструктури на регіональному рівні: монографія / [О.Ю. Амосов, А.О. Дегтяр, М.А. Латинін та ін.]; за ред. А.О. Дегтяра. – Х.: Вид-во ХарПІ НАДУ «Магістр», 2011. – 192 с.
2. Нежиборець В. Інноваційна інфраструктура: проблеми, перспективи рішення / В. Нежиборець // Теорія і практика інтелектуальної власності. – 2005. С.60-69.

